

Celien Aelbrecht kiest voor werk bij daklozen in plaats van technische werkloosheid: “Solidariteit met de zwaksten is groot, ook binnen de zorgsector”

Blijf in uw kot. Makkelijk is dat, voor wie een huis heeft. Dus schakelen hulpverleners een tandje hoger om het ook voor de daklozen veilig te houden. “Er is een nooit geziene samenwerking op poten gezet om meer inloopcentra open te kunnen doen”, zegt Lieve Vermeire van Centrum Algemeen Welzijnswerk (CAW) Oost-Vlaanderen. “Om die te bemannen, wisselen onze werknemers vrijwillig van job.” Zoals Celien Aelbrecht.

Celien Aelbrecht is 26 jaar oud en werkt doorgaans in de bezoekerimte van het CAW in Dendermonde, waar ze aan de slag gaat met gebroken gezinnen. “Maar door het blijf-in-uw-kotprincipe is daar nu veel minder werk, en had ik tijd over”, vertelt ze. “Dus heb ik ervoor gekozen om bij te springen in het pas geopende inloopcentrum Parnassus in Gent, waar daklozen overdag binnen kunnen blijven.”

Het is opvallend hoe goed er wordt samengewerkt. Begin vorige week werd het idee geopperd, vrijdag was de kerk al open. CAW Oost-Vlaanderen telt meer dan 600 betaalde medewerkers en evenveel vrijwilligers. Er zijn quasi geen afwezigen door ziekte, maar door de richtlijnen rond afstand, kunnen er minder mensen geholpen worden op de bestaande locaties.

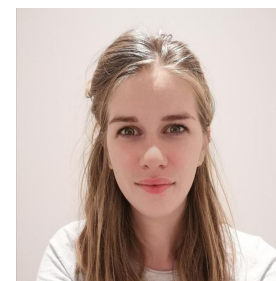
“De fysieke contacten met de cliënten zijn veranderd in telefonische. Sommige teams hebben hierdoor capaciteit vrij waardoor ze kunnen inspringen in onze prioritaire werkingen, waaronder de inloopcentra. Daarom hebben we nu ook een inloopcentrum in de Parnassuskerk”, vertelt Celien Aelbrecht. “Daar is normaal gezien een sociaal restaurant, maar dat moest dicht. Dus wordt de kerk nu gebruikt voor dagopvang voor daklozen. Ik heb mij opgegeven om daar te gaan helpen. Zo probeer ik mijn steentje bij te dragen.

De solidariteit onder collega's is groot. Ik heb geen kinderen en kan dit dus gemakkelijker organiseren. Maar collega's vragen wel geregeld hoe het met mij gaat. Het is trouwens opvallend hoe goed er wordt samengewerkt. Dit is niet enkel een initiatief van het CAW, ook de stad en het OCMW werken mee. Zij leveren zowat de helft van het personeel. Begin vorige week werd het idee geopperd, vrijdag was de kerk al open. Er zijn tafels en stoelen, er is koffie, thee en lunch. Achter de kerk is er nog een gebouw, waar de mensen kunnen douchen en hun was doen. Dat gebeurt allemaal met de nodige afstand, zoals wordt voorgeschreven. Normaal kan dat allemaal in het inloopcentrum in de Pannestraat, maar daar mag dus niet meer zoveel volk binnen. Daar worden nu vooral gezinnen opgevangen, omdat kinderen er kunnen spelen.”

“Het is zoeken voor iedereen, en uiteraard ook voor mij, want ik ben dit werk niet gewoon. Maar we weten dat we werken met de meest kwetsbare mensen, en dat net zij

nu nog kwetsbaarder zijn. Ze hebben ook veel vragen. Waar en hoe moeten ze hun handen wassen als ze op straat leven? Wat moeten ze doen als ze zich ziek voelen? Wat als ze in quarantaine moeten? Wij proberen hen daarbij te helpen, we staan ook in contact met dokters.

Veel activiteiten kunnen we niet aanbieden in de Parnassuskerk. Er is nu eenmaal niks meer te doen. We hebben wel kranten en tijdschriften, en er wordt gepraat. Misschien zetten we nog een televisie. We merken ook heel veel solidariteit bij de gewone mensen. We plaatsten een oproep op Facebook, en kregen onmiddellijk hopen wasmiddelen en kledij. Er zijn ook mensen die mondklappers naaien, want ook dat hebben we nodig, net als handschoenen. Veiligheid staat ook voor ons voorop. Maar we willen er zijn voor de mensen die uit de boot vallen. En het is mooi om te zien dat mensen er in tijden van crisis nog echt kunnen en willen zijn voor elkaar.”

Celien Aelbrecht werkt nu in de Parnassuskerk, waar daklozen overdag 'in hun kot' kunnen blijven.

In de Parnassuskerk op de Oude Houtlei kunnen daklozen nu overdag terecht, ver uit elkaar (Wannes Nimmegeers)